

تحلیل نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی (نمونه کاوی: بانک قرض الحسن رسالت)

محمد امیری^۱

رضا رادفر^{۲*}

فرشاد فائزی رازی^۳

چکیده

اعتبارات بانکی باید برای حمایت از تولید و اقشار آسیب‌پذیر و به‌شکل وام‌های کوچک در مشاغل خُرد و خانگی اعطای شود؛ اما بیشتر منابع مؤسسه‌های مالی برای بخش‌های بدون اولویت صرف می‌شود. از سویی، بانک‌ها می‌خواهند با ارائه خدمات در بستر بانکداری اجتماعی به ایفای تمدهای اجتماعی خود پردازند و از سوی دیگر، سود خود را بیشینه کنند و به همین دلیل با مأموریت دوگانه و تضاد مالی با بنگاه‌های تولیدی خُرد مواجه شده‌اند و باید برای حل این تضاد چاره‌ای بیندیشند. از این رو، در این مقاله ضمن مرور نظام‌مند پژوهش‌های انجام‌شده و مصاحبه عمیق با خبرگان، نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی تحلیل شده است. نتایج پژوهش نشان داد که با حرکت بانک به‌سمت بانکداری اجتماعی و ایفای مسئولیت‌های اجتماعی، تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی از طریق تأمین منافع مالی بانک‌ها، تأمین منافع مالی بنگاه‌ها و به‌تبع آن، تأمین منافع بلندمدت تمام مشتریان، کاهش خواهد یافت.

واژه‌های کلیدی: بانکداری اجتماعی، تضاد منافع مالی، بنگاه‌های تولیدی

طبقه‌بندی JEL: B22 و B55 و B58.

۱. دانشجوی دکتری، گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
amiri_m1360@yahoo.com

۲. استاد، گروه مدیریت تکنولوژی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)
r.radfar@srbiau.ac.ir

۳. دانشیار، گروه مدیریت صنعتی، واحد سمنان، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران؛ f.faezi@semnaniau.ac.ir

مقدمه

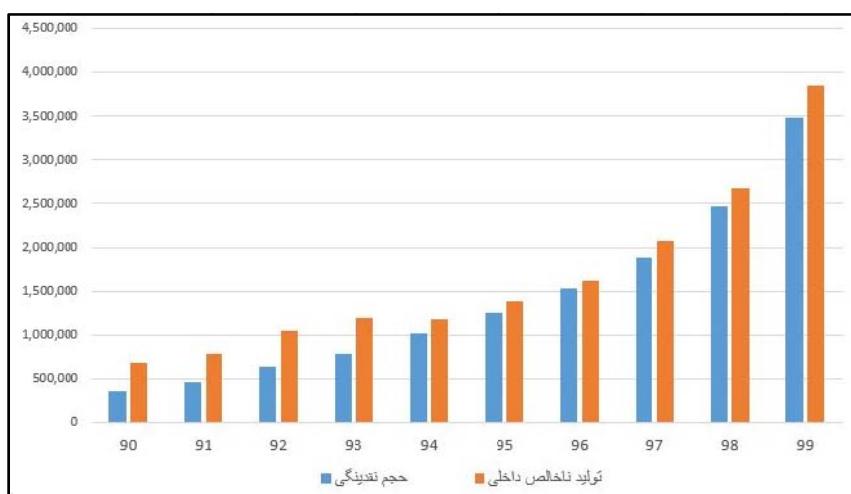
در اقتصاد ایران، همواره مشکل محدودیت نقدینگی بنگاه‌ها، یکی از عوامل بازدارنده رشد و توسعه اقتصادی کشور شناخته شده است، بهنحوی که بنگاه‌ها تقاضای تسهیل دسترسی به تسهیلات بانکی و کاهش هزینه مالی این تسهیلات را دارند و از سوی دیگر، بانک‌ها به هدایت منابع خود به سمت بنگاه‌های تولیدی علاقه‌ای ندارند. این موضوع گویای آن است که بهدلیل نرخ تورم بسیار زیاد و سودده بودن خرید زمین، طلا و ارز، بانک‌ها سرمایه‌های پس‌اندازشده را به جای انتقال به بخش تولیدی، به بخش‌های غیرمولود هدایت کرده و به رکود بخش‌های تولیدی دامن می‌زنند (کروتسی^۱، ۲۰۰۸). ناتوانی بنگاه‌ها در بازپرداخت تسهیلات، به اضافه عوامل دیگر، این وضعیت را تشدید کرده است (رحمانی و فلاحی، ۱۳۹۶). دلیل این ادعا را نیز می‌توان در آمارهای منتشرشده بانک مرکزی بر اساس شکل و جدول ۱ مشاهده کرد.

جدول ۱. نسبت نقدینگی به تولید (ارقام به میلیارد تومان / منبع: بانک مرکزی^۲)

دوره	تولید ناخالص داخلی	نقدینگی	نسبت نقدینگی به تولید ناخالص داخلی (درصد)
۱۳۹۰	۶۸۶,۸۲۸	۳۵۷,۰۷۰	۵۱,۹
۱۳۹۱	۷۸۴,۲۰۰	۴۶۰,۶۹۳	۵۸,۷
۱۳۹۲	۱,۰۵۴,۹۴۵	۶۳۹,۰۵۰	۶۰,۶
۱۳۹۳	۱,۲۰۰,۴۹۹	۷۸۲,۳۹۰	۶۵,۱
۱۳۹۴	۱,۱۷۹,۵۰۳	۱,۰۱۷,۲۸۰	۸۶,۲
۱۳۹۵	۱,۳۹۲,۹۶۹	۱,۲۵۳,۳۹۰	۸۹,۹
۱۳۹۶	۱,۶۱۸,۷۹۰	۱,۵۲۹,۹۸۰	۹۴,۵
۱۳۹۷	۲,۰۸۰,۸۲۶	۱,۸۸۲,۸۹۰	۹۰,۴
۱۳۹۸	۲,۶۷۳,۵۲۴	۲,۴۷۲,۱۵۰	۹۲,۴
۱۳۹۹	۳,۸۴۲,۰۸۶	۳,۴۷۶,۱۷۰	۹۰,۴

1. Crotty

2. <https://www.cbi.ir>

شکل ۱. مقایسه نقدینگی به تولید (منبع: بانک مرکزی)

همان‌طور که در جدول و شکل ۱ مشخص است، با وجود رشد سرسرام‌آور نقدینگی در کشور، شاهد اثرگذاری غیرمؤثر نقدینگی خلق‌شده روی متغیرهای اقتصادی نظیر رشد اقتصادی و تولید بوده‌ایم. در واقع، به علت ساختار اقتصادی کشور، بازدهی فعالیت‌های غیرتولیدی در کوتاه‌مدت از فعالیت‌های تولیدی بیشتر است که این تفاوت بازدهی در بخش سوداگری و مسکن به اوج خود می‌رسد و انگیزه ورود به تولید را برای سرمایه‌گذاری کاهش می‌دهد (آرانی و حیدری، ۱۳۹۴). بررسی‌های شرکت مالی بین‌المللی^۱ نشان می‌دهد که حدود نصف تا دو سوم از بنگاه‌های کوچک و متوسط در بخش رسمی اقتصاد، از کمبود دسترسی به منابع مالی آسیب می‌بینند (استین، آردیک و هومز، ۲۰۱۳). شرایط نامناسب اقتصاد کلان در کنار ریسک بالای قرض‌گیرندگان، سبب افزایش هزینه تأمین مالی و فراهم آمدن محیطی چالش‌برانگیز برای بنگاه‌های کوچک و متوسط می‌شود (وینگر، ۲۰۱۴).

1. International Finance Corporation (IFC)

2. Stein, Ardic & Hommes

3. Wehinger

دولتها از بانک‌ها خواسته‌اند تا برای اقشار آسیب‌پذیر جامعه، طرح‌های ویژه‌ای برای اعتباردهی با نرخ‌های پایین راهاندازی کنند؛ اما این طرح‌ها نتوانسته به طور مطلوبی مشکلات این قشر از جامعه را مرتفع کنند.

با این شرایط، بانک‌ها از طرفی باید به دنبال ایفای تعهدات اجتماعی به صورت بانکداری اجتماعی به عنوان ابزاری برای تضمین اخلاقی باشند و از طرف دیگر، به دنبال بیشینه کردن سودی باشند که ممکن است به افزایش فاصله طبقاتی در جامعه منجر شود و به این ترتیب، در یک مأموریت دوگانه و تضاد مالی با بنگاه‌های تولیدی خُرد قرار گرفته‌اند (اسمیت^۱، ۲۰۱۸) که باید برای آن چاره‌ای اندیشید.

در این پژوهش به طور متمرکز، شناخت راههای کاهش تضاد مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی خُرد و کارکردهای بانکداری اجتماعی در حل تعارض موجود بررسی شده است. در واقع، پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به پرسش‌های زیر است:

۱. تضاد مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی خُرد کدام است؟
۲. بانکداری اجتماعی چگونه می‌تواند تضاد مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی را کاهش دهد؟

در این مقاله، ضمن مرور نظاممند پژوهش‌های انجام‌شده و با مصاحبه عمیق با خبرگان، نظرسنجی و اسناد آرشیوی، متغیرهای پژوهش شناسایی شدند. سپس با استفاده از تکنیک دلفی فازی، متغیر اصلی تعیین و مدل اولیه ارائه شد. دلیل انتخاب روش دلفی فازی، توجه به هر یک از نظرها و یکپارچه کردن آنها برای دستیابی به توافق گروهی است که مراحل اجرایی این روش، ترکیبی از روش دلفی ستی و تحلیل داده‌های هر مرحله با استفاده از تعاریف نظریه مجموعه‌های فازی است. برای ارزیابی مدل، پرسش‌نامه‌ای طراحی شد و ۱۲۰ نفر از مدیران اجرایی بانک قرض‌الحسنه رسالت آن را ارزیابی کردند. دلیل انتخاب بانک قرض‌الحسنه رسالت به عنوان نمونه، پیش‌تاز بودن این بانک در بانکداری اجتماعی و ارائه تسهیلات خُرد ۱۰۰ درصدی است تا حدی که بیش از ۵۰ درصد وام‌های پرداختی بانک رسالت به مشاغل خُرد و خانگی اختصاص یافته است (بانک قرض‌الحسنه رسالت^۲، ۱۴۰۰). برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از تکنیک تحلیل عاملی اکتشافی

1. Smith

2. <https://www.rqbank.ir/>

استفاده شد و کلیه عوامل در سه دسته قرار گرفتند. در ادامه، با استفاده از تکنیک تحلیل شکاف، شکاف موجود در وضعیت موجود و وضعیت ایدئال انجام شد.

مبانی نظری پژوهش

تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌ها

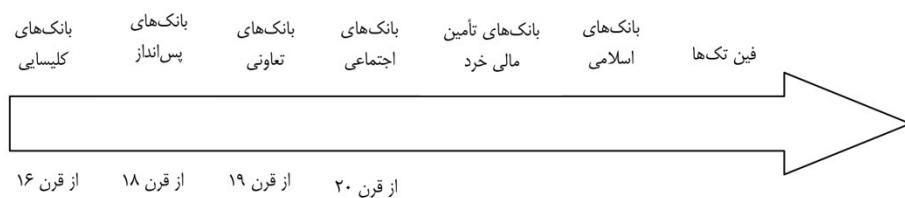
تعارض منافع تولید با بخش بانکی در ایران مانند بسیاری از کشورهای دنیا نمایان است. گاه بخش‌های تولیدی با ارائه اطلاعات اشتباہ، وام‌های اخذشده از بانک‌ها را به فعالیت‌های سوداگری سوق می‌دهند و بانک‌ها نیز به روش‌های گوناگون از ارائه خدمات مالی با بهره‌های مناسب به بخش‌های مولد خودداری می‌کنند. کمود منابع مالی، نرخ سود بالای تسهیلات، طولانی بودن فرایند اخذ وام، وثیقه‌های سنگین، کوتاه بودن مدت بازپرداخت و... باعث نارضایتی بخش‌های تولیدی شده است (میدری، ۱۳۹۲). از طرف دیگر، هر نوع توزیع تسهیلات که بر مبنای حداکثرسازی سود منافع بانک‌ها انجام می‌شود، به طور لزوم به حداکثرسازی منافع جمعی منجر نمی‌شود و می‌تواند برای کلیت جامعه تبعات منفی داشته باشد. این موضوع برای اقتصادهایی که ساختارهای تولیدی قوی‌ای ندارند و بخش واسطه‌گری و دلالی به عنوان رقیب جدی تولید عمل می‌کند، موضوعیت بیشتری دارد. در این اقتصادها بخش خدمات به جای اینکه تکمیل‌کننده فرایند تولید و مصرف باشد، محدود‌کننده بخش تولیدی است. در این شرایط، نحوه تخصیص منابع بین بخش تولیدی و غیرتولیدی اهمیت می‌یابد، از این رو کارکرد بانک‌ها باید به گونه‌ای باشد که علاوه بر تمرکز بر سودآوری، بر تأمین منافع عمومی و مسئولیت‌های اجتماعی نیز تمرکز داشته باشند (طاهر پور و همکاران، ۱۳۹۷).

در چند سال اخیر شاهد سیاست‌های حمایتی دولتها از تولید در ایران بوده‌ایم؛ اما از آنجا که بیشتر این مشکلات به تضاد منافع مالی بخش بانکی با بخش‌های تولیدی و همچنین نبود سازوکارهایی برای گرهزن منافع این دو بخش بر می‌گردد، این سیاست‌های موقعی نتوانسته‌اند راه به جایی ببرند. تضاد منافع مالی در این دو بخش بهنحوی است که تلاش بانک برای حداکثرسازی سود خود هیچ ارتباطی با تلاش تولید برای حداکثرسازی منافع خود ندارد. حتی در عقود مشارکتی که اساساً منافع هر دو بخش مشترک است، اشتراک منافع در نظام بانکی اتفاق نمی‌افتد؛ زیرا مشارکت بهنحو صوری انجام می‌گیرد. از طرف دیگر، بانک‌ها به دلیل پایین‌بودن به مسئولیت‌های اجتماعی خود در کشور، فاصله بین بخش بانکی با بخش تولیدی کشور را بیشتر کرده‌اند؛ این در حالی است که باید سازوکاری شکل بگیرد که منافع بانک به منافع تولید بپیوندد و بانک ضمن پایین‌بودی واقعی

به مسئولیت‌های اجتماعی خود، شریک سرمایه‌گذار در تولید باشد، و گرنه در بلندمدت، تمامی بخش‌های اقتصاد ایران از جمله نظام بانکی در وضعیت بحرانی قرار خواهد گرفت (بورتیس^۱، ۲۰۰۹).

بانکداری اجتماعی

بانک از دسته مؤسسه‌های مالی بسیار گسترده، قدیمی و فعال است که در جمع‌آوری و توزیع مطلوب منابع مالی نقش انکارنایپذیری بر عهده دارد. در این میان، نقش و کارکرد بانک‌های اجتماعی نیز بی‌تأثیر نبوده است و به تدریج، پس از شکل‌گیری انواع بانک، این مدل بانکی نیز به وجود آمده است. در شکل ۲ چگونگی شکل‌گیری بانک اجتماعی ترسیم شده است.

شکل ۲. چگونگی شکل‌گیری بانک اجتماعی

منبع: مرادی، شیخی و خادمیان (۱۳۹۸)

همان‌طور که مشخص است، زمان پیدایش این مدل بانکداری در قرن بیستم است که پس از شکل‌گیری بانک‌های سنتی مرسوم در قرن گذشته به وجود آمدند.

بانکداری اجتماعی برای توصیف بانکداری پایدار به کار می‌رود و با ارائه خدمات مالی به افراد و سازمان‌ها، به ایجاد منافع اجتماعی، زیستمحیطی و پایداری اقتصادی کمک می‌کند. بانکداری اجتماعی، نوعی ابزار مالی برای ترویج توسعه پایدار در زندگی فردی شهروندان و است و به عنوان یک کل عمل می‌کند (نوافر^۲، ۲۰۱۸).

در واقع، بانکداری اجتماعی چرخ‌دنده ضروری کشورهای در حال توسعه برای توسعه پایدار اقتصادی محسوب می‌شود، به‌ویژه در ایران که بخش اعظم مردم درآمد زیر متوسط دارند. طی

1. Bortis
2. Nwafor

مصوبات اخیر، دولت‌ها از بانک‌ها خواسته‌اند تا طرح‌های ویژه‌ای برای اعتباردهی با نرخ‌های پایین برای اقشار آسیب‌پذیر جامعه راهاندازی کنند (تورات و همکاران^۱، ۲۰۱۷)؛ اما این طرح‌ها نتوانسته‌اند به‌طور مطلوبی مشکلات این قشر از جامعه را حل کنند.

به‌طور کلی، بخش‌های اولویت‌دار در اقتصاد ایران، صاحبان مشاغل خرد هستند که با مشکل کمبود نقدینگی و عدم تخصیص اعتبار به‌موقع و کافی مواجهند. برای حمایت از تولید و معیشت مردم، اعتبارات بانکی باید به شکل وام‌های کوچک در اختیار مشاغل خرد و شرکت‌های کوچک و سایر بخش‌های ضعیف جامعه قرار گیرد؛ اما شاهد آن هستیم که بخش‌های بدون اولویت، بیشتر منابع مؤسسه‌های مالی را که همیشه آماده دریافت تقاضای وام هستند و در مقایسه با بخش‌های اولویت‌دار، نرخ‌های بهره بیشتری پرداخت می‌کنند؛ زیرا بانک‌ها برای کسب بازدهی بیشتر، علاقه‌مندند که وام‌های کلان با نرخ‌های بیشتر پرداخت کنند. بنابراین ممکن است بانک‌ها با اتخاذ این سیاست، به بازیگران کلیدی عدم کاهش فقر و عدم بهبود کیفیت زندگی در ایران تبدیل شوند (سرینیواسان و تامپی^۲، ۲۰۱۷).

پیشینه پژوهش‌های داخلی

رضابی، اقدسی و سعیدی (۱۴۰۰) در پژوهش خود با استفاده از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و روش خوشه‌بندی مشخص کردند که کدام فعالیت بانک ذیل کدام بخش بانکداری اجتماعی قرار می‌گیرند. طی مسیر پژوهش، پژوهشگران به نتایج جانی دیگری دست یافتدند. برای مثال، بررسی تجارب موفق جهانی در این حوزه نشان داد که مانند هر تغییر سازمانی دیگری، بانکداری اجتماعی نیز به هماهنگی بین سطوح مختلف زنجیره ارزش شامل استراتژی، عملیات، محصولات، مشتریان و کanal‌ها نیاز دارد. مشاهدات نویسنده‌گان از صنعت بانکی کشور و تجارب شکست حوزه بانکداری اجتماعی، این فرضیه را تقویت کرده است که به احتمال زیاد متخصصان بانک‌هایی که با شکست مواجه شده‌اند، از اثرهای بانکداری اجتماعی به عنوان تغییر سازمانی در تمام سطوح زنجیره ارزش بانک شناخت یکپارچه‌ای نداشته‌اند و این موضوع به اقدامات ناهمانگ منتج شده است. بنابراین، بانک‌هایی که به دنبال اجتماعی شدن هستند، می‌توانند با استفاده از چارچوب ارائه شده در این مقاله، برای تغییری که نیاز است، اقدامات یکپارچه‌ای شناسایی و تعریف کنند.

1. Thorat

2. Srinivasan & Thamby

فتحیان و نصیرزاده (۱۳۹۸) با روش تحلیل عاملی اکتشافی مشتریان بانک‌ها را از نظر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، ابعاد نگرشی و رفتار مالی مقایسه کردند و دریافتند که مشتریان بانک‌ها با یکدیگر تفاوت‌های شایان توجهی دارند. مدیران باید از طریق اعمال راه کارهای متناسب با نیازهای خاص هر گروه، تصمیم‌های آتی را طوری اتخاذ کنند که ارتباط با مشتری به نحو مؤثری انجام شود. مرادی و همکاران (۱۳۹۸) با بهره‌گیری از رویکرد تفسیرگرایی، سعی کردند ضمن تعریف مفهوم بانک توسعه اجتماعی و تفاوت آن با بانک‌های تجاری مرسوم، ناکارآمدی بانک‌های تجاری در تأمین سپرده‌های بانکی و همچنین عدم توزیع متوازن و تخصیص منابع تسهیلاتی را نشان دهند. در پایان نیز، برای مبدل شدن به یک بانک توسعه اجتماعی، انواع مدل رایج در سطح جهانی و متناسب با ساختار اقتصادی کشور را معرفی کردند.

رجی و جعفری طادی (۱۳۹۶)، نشان دادند که توسعه مالی در بلندمدت رشد اقتصادی را به همراه دارد؛ در حالی که در کوتاه‌مدت، به دنبال آزادسازی مالی امکان بروز شکنندگی مالی وجود دارد. شکنندگی مالی باعث می‌شود که بانک در تخصیص کارایی منابع موفق نباشد و این مشکل، کاهش سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی را به همراه دارد. در واقع با بروز شکنندگی مالی، امکان بروز هراس بانکی و ورشکستگی بانک‌ها وجود دارد که خود از آزادسازی مالی و رشد انفعباری اعتبارات نشئت می‌گیرد.

پیشینهٔ پژوهش‌های خارجی

در حوزه بانکداری اجتماعی و کارکردهای آن، پژوهش‌های زیادی انجام شده است که به چند نمونه از این پژوهش‌ها اشاره می‌شود.

سسينارو، كالاندرا، پتريسين و چمت^۱ (۲۰۲۱) با استفاده از تحلیل کتاب‌سنجدی، نتایج پژوهش‌های مختلف را در این زمینه بررسی کرد و از مطالعه مجلات، کتاب‌ها و... در جریان پژوهشی بانکداری اجتماعی به بینش‌های متعددی دست یافت و آنها را در پنج خوش نظری و عملی دسته‌بندی کرد: رفاه مردم همراه با نوآوری‌های تکنولوژیکی، حکومت، سرمایه‌گذاری اخلاقی و توسعه پایدار، مسئولیت اجتماعی شرکتی و شفافیت.

1. Secinaro, Calandra, Petricean & Chmet

مارتینز، کامپیلو، ویجسری و وانک^۱ (۲۰۲۰) پس از انجام پژوهشی با روش DEA مبتنی بر شبکه، بیان کردند که بانک‌های اجتماعی خدمات اصلی بانکی را به بخش‌های بدون اولویت ارائه می‌کنند؛ در حالی که آنها ملزم‌اند بخش‌های ضعیف‌تر جامعه را که از سیستم مالی سنتی (بخش‌های اولویت‌دار) حذف شده‌اند، از لحاظ مالی تأمین کنند. برای اینکه بانک‌های اجتماعی مدیریت اخلاقی - اجتماعی مأموریت دوگانه خود را ارتقا دهند و در محیط کسب‌وکار امروز موفق عمل کنند، باید در هر دو بُعد فعالیت بانکی خود تا حد امکان کارآمد باشند. نتایج نشان می‌دهد که بانک‌های اجتماعی در کارایی اجتماعی و مالی بهنسبت خوب عمل کرده‌اند، اگرچه کارایی اجتماعی اندکی بیشتر از کارایی مالی بوده است. افزون بر این، تعهد آنها به اعطای وام به بخش اولویت‌دار با اهداف سودجویانه خدمات بانکداری اصلی در تضاد نیست. با توجه به عوامل تعیین‌کننده شناسایی شده، کارایی اجتماعی و مالی، ثروت منطقه‌ای، اندازه بانک، شبکه‌های شعب و موقعیت روستایی، نیروهای متقابلی دارند.

کاروس و باتنفلد^۲ (۲۰۱۹) به کمک مدل سازی رگرسیونی لجستیک و ایجاد نخستین بینش در خصوص بازار بانکداری اجتماعی آلمان، به بررسی این شکاف پژوهشی پرداختند. مدل سازی پژوهش نشان می‌دهد که مشتریان بانک‌های اجتماعی به طور شایان توجهی با همتایان متعارف خود از نظر چندین عامل اجتماعی - دموگرافیک، رفتاری و روان‌شناسی متفاوت‌اند. در مقایسه با مشتریان بانکداری مرسوم، مشتریان بانکداری اجتماعی جوان‌ترند، تحصیلات بیشتری دارند و در مکان‌های بزرگ‌تری زندگی می‌کنند.

حمیدی و ورگینتون^۳ (۲۰۱۸) به طور انتقادی رویه جاری در بانکداری اسلامی و هرگونه انحراف از اصول اصلی اسلامی را بررسی کردند. آنها معتقد‌اند این رویه می‌تواند به شکست اجتماعی آشکار بانک اسلامی و شکست در بهبود توسعه اقتصادی مردم عادی منجر شود. آنها نتیجه گرفتند که بانکداری اسلامی و بانکداری اجتماعی اصول مشابهی (سود، سیاره و افراد) را در عملیات خود به اشتراک می‌گذارند. پژوهشگران این اصول را به متغیر دیگری (برای پیامبر) تعمیم دادند تا افکار و راهنمایی‌های اسلام را به عنوان راهنمای اخلاقی برای بانکداری اسلامی اجتماعی و توسعه چارچوب پوشش دهند. آنها در انتهای مقاله خود رویکردی برای ارزیابی نتایج اجتماعی بانک اسلامی اجتماعی و برخی از شیوه‌های خوب بانکداری اسلامی پیشنهاد دادند.

1. Martinez-Campillo, Wijesiri & Wanke
2. Krause & Battenfeld
3. Hamidi & Worthington

به بیان نوافر (۲۰۱۸)، بر اساس وضعیت اقتصادی کشورهای در حال توسعه، نمی‌توانیم بانک‌های اجتماعی را جایگزین کاملی برای بانک‌های معمولی بدانیم؛ اما می‌توانیم با قدرت تأکید کنیم که یکپارچه‌سازی صحیح روش‌های بانکداری اجتماعی برای بانک‌های متعارف نیز مفید است و به ثبت بانک‌ها کمک می‌کند. استفاده از سیستم مالی کلی به بانک کمک می‌کند تا سطح موقفيت خود را ثابت کند و از تحقق مستمر مزایای بانکداری پایدار اطمینان حاصل کند. با این حال، برای اینکه بانک‌ها حداکثر تأثیر مثبت را بر توسعه پایدار کشور تجربه کنند، باید اصول بانکداری پایدار را در ارزش‌های اصلی خود بگنجاند و آنها را در قلب تجارت خود نگه دارند. این موضوع زمانی مشهود خواهد بود که استراتژی بانکداری پایدار آنها حاشیه‌ای نباشد، بلکه بهشت در استراتژی کسب‌وکار کلی آنها ادغام شده باشد.

پر^۱ (۲۰۱۷) با استفاده از دو روش ساخت شاخص و تحلیل محتوا، ضمن تعریف ویژگی‌های مشترک همه بانک‌های وابسته به جنبش اجتماعی، سطح تعهد آنها را با همان مقدار به طور تجربی تعیین کرد. به گفته وی، این کمی‌سازی رتبه‌ای به دست می‌آورد که بانک‌های منتخب را با توجه به امتیازهای کسب‌شده طبقه‌بندی می‌کند. با توجه به روش استفاده شده، کمی‌سازی میزان تعهد به بانکداری اخلاقی از طریق شاخص جدیدی به نام SEBI (شاخص بانکداری اجتماعی و اخلاقی) انجام می‌شود. متغیرهای این شاخص‌ها عبارت بودند از: شفافیت، ارزیابی اخلاقی و اجتماعی، پروژه‌های سرمایه‌گذاری و دیدگاه سود سه‌گانه، دولت فraigir و ساختار مشارکتی، انسانی، پایداری و تلاش برای افزایش آگاهی.

میتیک و راکیک^۲ (۲۰۱۷) به نظام‌بندی و ارائه بینشی در خصوص محصولات و خدمات مالی پرداختند که برای بهبود محیط اجتماعی طراحی شده‌اند. دسته‌بندی‌های اصلی پیشنهادی آنها عبارت‌اند از: خُردفروشی و کارآفرینی خُرد، بانکداری شرکتی و سرمایه‌گذاری، مدیریت دارایی و بیمه. بسیاری از این محصولات و خدمات هنوز در مرحله آزمایش هستند؛ اما نیاز روزافزون به تأمین مالی اجتماعی و بانکداری مشهود است. افزون بر این، تأثیر افکار عمومی بر مؤسسه‌های مالی به سازگاری آنها کمک می‌کند.

ویر^۳ (۲۰۱۴) نتیجه گرفت که مزایای زیست‌محیطی یا پایداری با توجه به اتحاد جهانی برای بانکداری اجتماعی و بانکداری ارزش‌ها از رویکردی سه‌گانه (سیاره، مرد و سود) تبعیت می‌کند.

1. Pérez
2. Mitić & Rakić
3. Weber

مقاله بندیکتر^۱ (۲۰۱۱) از سه بخش تشکیل شده است: بانک‌های اجتماعی طی بحران اقتصادی ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰ یکی از مؤسسه‌های موفق مالی در سراسر جهان بوده‌اند و توسط آن تقویت شده‌اند. بنابراین، بخش نخست مقاله، به تحلیل کوتاهی از دیدگاه بانکداری اجتماعی و مالیه اجتماعی اختصاص داده شده است. در بخش دوم مقاله، ایده‌ها و روش‌های اصلی بانکداری اجتماعی، به عنوان رویکردهای جدید به پول و امور مالی توصیف شده است. وی معتقد است که این رویکرد قادر است با جهت‌دهی مجدد به سیستم مالی، از بحران‌های بیشتر جلوگیری کند. در بخش سوم مقاله، وی این دیدگاه را ترسیم می‌کند که بهترین عمل برای بانکداری اجتماعی و تأمین مالی اجتماعی، به عنوان بخش‌های جدایی‌ناپذیر جامعه مدنی جهانی در حال رشد و جنبش بین‌المللی گسترده‌تر به‌سمت پایداری، همکاری با جریان اصلی بانکداری و صنعت مالی است.

به گفته وبر (۲۰۱۰)، بانک‌ها محصولات و خدماتی را ارائه می‌دهند که ریسک‌ها و گزینه‌های پایداری را به منظور ایجاد تأثیر مالی مثبت ادغام می‌کنند. این محصولات و خدمات توسط هر دو بانک اجتماعی و متعارف ارائه می‌شود. محرك‌های اصلی آنها بازده مالی و نیازهای مشتریان است. از سوی دیگر، محصولات و خدمات دیگری با هدف رسیدن به تأثیر مثبت اجتماعی، زیستمحیطی یا پایداری وجود دارد که ارائه آنها برآوردن نیازهای اجتماعی، زیستمحیطی یا پایداری از طریق هدایت سرمایه به پروژه‌های مربوطه است. بنابراین محصولات و خدمات را می‌توان بر اساس تأثیر مالی و اجتماعی آنها نظم داد. در حالی که مدیریت اعتبار پایدار، به طور عمدۀ شاخص‌های اجتماعی و زیستمحیطی را برای بهبود پیش‌بینی ریسک اعتباری ادغام می‌کند (به همین دلیل اغلب تأثیر مالی دارد)، وام‌های پایدار و رهن برای تقویت پروژه‌ها و سایر وام‌گیرندها ایجاد می‌شود که بر جنبه‌های اجتماعی، زیستمحیطی یا پایداری تأثیر مثبتی دارد. با پایداری حساب‌های پسانداز و گواهی سپرده، پسانداز را می‌توان با وام‌های اجتماعی یا سایر سرمایه‌گذاری‌ها مرتبط کرد. آنها رابط بین افراد و مؤسسه‌های دارای گرایش اجتماعی و مؤسسه‌هایی هستند که برای ایجاد تأثیر اجتماعی به سرمایه نیاز دارند.

پس از مطالعه پیشینه پژوهش، متغیرهای مدنظر استخراج شدند که مجموع آنها در جدول ۲ درج شده است.

1. Benedikter

جدول ۲. متغیرهای استخراج شده از سوابق پژوهش در حوزه بانکداری اجتماعی

نتیجه	نویسنده
هماهنگی بین سطوح مختلف زنجیره ارزش شامل استراتژی، عملیات، محصولات، مشتریان و کانال‌ها، تغییر سازمانی در تمام سطوح زنجیره ارزش و اقدامات ناهماهنگ	رضابی و همکاران (۱۴۰۰)
ناکارآمدی، تأمین سپرده‌های بانکی، عدم توزیع متوازن، تخصیص منابع تسهیلاتی و ساختار اقتصادی کشور	مرادی و همکاران (۱۳۹۸)
بخش‌بندی مشتریان، جمعیت‌شناسنامی مشتریان، ابعاد نگرشی متفاوت مشتریان و رفتار مالی متفاوت مشتریان و راه‌کارهای متناسب با نیازهای خاص هر گروه از مشتری	فتحیان و نصیرزاده (۱۳۹۸)
شکنندگی مالی، توسعه، رشد اقتصادی، آزادسازی مالی، تخصیص کارابی منابع، سرمایه‌گذاری، رشد اقتصادی، ورشکستگی، رشد انفجاری اعتبارها و بنگاهداری	رجبی و جعفری طادی (۱۳۹۶)
رفاه مردم، همراه با نوآوری‌های تکنولوژیکی، سرمایه‌گذاری اخلاقی و توسعه پایدار، مسئولیت اجتماعی شرکتی و شفافیت و ثبات	سینیارو و همکاران (۲۰۲۱)
بخش‌های اولویت‌دار، بخش‌های بدون اولویت، کارابی اجتماعی و مالی، اهداف سودجویانه، ثروت منطقه‌ای، اندازه بانک، شبکه‌های شعب و موقعیت روستایی	مارتبیز و همکاران (۲۰۲۰)
همتایان متعارف، عامل اجتماعی - دموگرافیک، رفتاری و روان‌شناسنامی، مشتریان بانکداری مرسوم، مشتریان بانکداری اجتماعی، سن، تحصیلات، مکان‌های زندگی، الگوهای خرید و ترجیحات مالی و بازده اجتماعی	کاروس و باتنفلد (۲۰۱۹)
انحراف از اصول اسلامی، شکست اجتماعی، توسعه اقتصادی، بانک اسلامی اجتماعی، سود، محیط زیست، مردم، شریعت و اخلاق	حمدیدی و ورگیتنون (۲۰۱۸)
وضعیت اقتصادی کشورهای در حال توسعه، یکپارچه‌سازی روش‌های بانکداری اجتماعی، تثبیت بانک‌ها، توسعه پایدار و استراتژی	نوافر (۲۰۱۸)
شفافیت، ارزیابی اخلاقی و اجتماعی، پروژه‌های سرمایه‌گذاری و دیدگاه سود سه‌گانه، دولت فراغیر و ساختار مشارکتی، انسانی، پایداری و تلاش برای افزایش آگاهی	پر (۲۰۱۷)
ساختار هزینه شفاف بدون نرخ بهره غارتگرانه و بالا، رویکرد منعطف به مشتریان در خصوص وام‌های غیرجاری، ارائه وام به پروژه‌ها و سازمان‌های مسئول اجتماعی، قراردادن وام در فهرست سیاه که برای محیط اجتماعی بد در نظر گرفته می‌شود، امتیازدهی اعتباری انعطاف‌پذیر و بوروکراسی کمتر، رعایت قوانین اخلاقی و سیاست نرخ‌های پایین مالیاتی	میتیک و راکیک (۲۰۱۷)
مزایای زیستمحیطی، پایداری، ارزش‌ها، وفاداری	وبر (۲۰۱۴)
بحran اقتصادی، جهت‌دهی مجدد سیستم مالی، جلوگیری از بحران‌های بیشتر و پایداری	بندیکتر (۲۰۱۱)
نیود تنوع در هیئت‌مدیره، حاکمیت شرکتی غیرشفاف، رقابت، فساد، پول‌شویی گزارش‌دهی بدون اشاره به گزارش اجتماعی و زیستمحیطی، تخریب مناطق حفاظت‌شده طبیعی، تبعض در محل کار، نیود سیاست تسویع، نیود اتحادیه‌های آزاد، کار کودکان، تولید قطعات فتوولتائیک، انرژی خورشیدی یا سایر محصولات انرژی تجدیدپذیر و برنامه‌ریزی استارت‌اپ‌ها برای افزایش سرمایه و برآورده کردن	وبر (۲۰۱۰)

در جدول ۳، بررسی پیشینه پژوهش در حوزه تضاد منافع بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی برای ساخت پایه‌های مدل پژوهش بررسی شده است.

جدول ۳. سوابق پژوهش در حوزه تضاد منافع بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی

نوبت‌نده	حوزه فعالیت	نتیجه
رحمانی و فلاحتی (۱۳۹۶)	كمبود نقدینگی بنگاه‌ها	با روش مروری این نتایج به دست آمد: از یک سو، بنگاه‌ها تقاضای تسهیل در دسترسی به تسهیلات بانکی و کاهش هزینه مالی این تسهیلات را دارند. از سوی دیگر، شواهد چند دهه گذشته بیانگر آن است که این سیاست، مُسکن کوتاه‌مدت است و قادر نیست مشکل محدودیت نقینگی بنگاه‌ها از پایه رفع کند. عوامل مهم بروز تنگنای مالی برای عرضه اعتبارات عبارت‌اند از: پایین بودن سهم مانده بدھی بخش غیردولتی از کل دارایی‌های سیستم بانکی، بالا بودن حجم مطالبات غیرجاری و توزیع متراکم و نامتناسب منابع مالی. همچنین، دلایل اصلی بروز تنگنای مالی برای تقاضای اعتبارات عبارت‌اند از: ساختار سرمایه مตکی بر منابع خارج از بنگاه و حجم بالای سرمایه در گردش مورد نیاز بنگاه‌ها.
میدری (۱۳۹۲)	رفع تضاد منافع بخش‌های بانکی و تولیدی	با توجه به مشکلات ریشه‌ای در نظام بانکداری، در این مطالعه نظری، الگوی بانکداری ژاپنی به عنوان راه حلی برای آشتی بخش مالی با سایر بخش‌های اقتصادی در سه اصل معروفی شد. پیوند مالکیتی و مدیریتی میان نظام بانکی و نظام تولید/کنترل نظام بانکی و تأمین مالی پژوهش‌های صنعتی توسعه نهادهای دولتی
محمودی و شریفی (۱۳۹۲)	عوامل مؤثر در عدم بازپرداخت تسهیلات اعطایی زودبازدہ	نهادهای مالی به عنوان قلب تپنده اقتصاد در دو بازار بزرگ سرمایه و پول فعالیت دارند و با اعطای تسهیلات، باعث جریان پول و سرمایه در جامعه می‌شوند. تسهیلات اعطایی، از زمرة دارایی‌های مهم و بالارزش بانک محاسبه می‌شود و بخش عمده‌ای از درآمد بانک‌ها می‌تواند از طریق اعطای تسهیلات به وقوع بیرونند، اما گردش پول و سرمایه در جامعه، نهاد مالی را در معرض انواع ریسک‌ها قرار می‌دهد که این ریسک‌ها ممکن است باعث تمایل نداشتن پرداخت وام به بخش پر ریسک جامعه شود.
باقری و نجفی (۱۳۸۳)	عوامل مؤثر بر مصرف اعتبارهای بانکی در بخش کشاورزی	عدم بازپرداخت تسهیلات یا بازپرداخت با تأخیر، مانع برای انجام تعهدات بانک است. از سویی، گیرندگان تسهیلات در بخش کشاورزی در مقایسه با فعالان و تولیدکنندگان سایر بخش‌ها، همانند صنعت و خدمات، به میزان بیشتری با خطر و ناظمیابی ناشی از عوامل طبیعی و نوسان‌های قیمت فروش محصولات کشاورزی مواجهند، بنابراین، اغلب با مشکل ناتوانی مالی برای بازپرداخت اقساط سررسی‌شده رویه‌رو می‌شوند. در صورت وجود هر گونه مشکلی در خصوص بازپرداخت اعتبارها، بانک در پرداخت اعتبار به کشاورزان با مشکل مواجه خواهد شد. بازپرداخت با تأخیر کشاورزان، عملکرد وصول تسهیلات اعطایی و به تبع آن، منابع مالی بانک را کاهش می‌دهد.

ادامه جدول ۳. سوابق پژوهش در حوزه تضاد منافع بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی

نويسنده	حوزه فعالیت	نتیجه
شریفی، رنجبر و فولادی (۱۳۹۰)	عدم تقارن اطلاعاتی	وام‌گیرنده و وامدهنده، از اطلاعات مربوط به ریسک پروژه ارزیابی متفاوتی دارند. از طرفی، در بازار اعتباری اطلاعات نامتقارن وجود دارد. از این رو، مؤسسه‌های وامدهنده معمولاً با چنین مشکلاتی مواجهند: تعیین نوع ریسک مربوط به وام‌گیرنده (گریش نامناسب)، اطمینان از اینکه وام‌گیرنده وام دریافت شده را صحیح صرف کند (بی‌صدقی)، آموزش چگونگی انجام پروژه در موقعی که وام‌گیرنده ناتوانی خود را در بازپرداخت اعلام کند و دستیابی به روش‌های برای بازپرداخت وام توسط افرادی که از پرداخت بدھی خود سریاز زند. از عده دلایل این موضوع، می‌توان به مسائل فرهنگی، اقتصادی، آموزش، کسبود بانک‌های اطلاعاتی متوجه، خلاً شیکه تبادل اطلاعاتی قوى و کارآمد، وضع نشدن قوانین و مقررات کافی و مسائل سیاسی اشاره کرد. از این رو، باید تدبیری اندیشه شود تا هم منابع مالی متقاضیان تأمین شود و هم بانک اصلی ترین وظیفه خود یعنی اعطای تسهیلات را با حداقل ریسک ممکن انجام دهد؛ زیرا در شرایط متحول امروز، اساس موقوفیت هر بنگاه، تسلط آن بر ریسک‌ها و نوع مدیریتی است که بر انواع ریسک‌ها اعمال می‌کند.
عرب مازار و روئین تن (۱۳۸۵)	تأثیر ریسک اعتباری مشتریان بانکی بر کاهش انگیزه پرداخت وام	کاهش و کترل ریسک، یکی از عوامل مؤثر بر بیهود فرایند اعطای اعتبار بر عملکرد بانک‌هاست و در تداوم ارائه تسهیلات و بقای بانک و مؤسسه‌های مالی نقش اساسی دارد. آنچه برای بانک اهمیت دارد، این است که قبل از اعطای تسهیلات، احتمال عدم بازپرداخت وام‌گیرندگان را ارزیابی و گروهی را انتخاب کند که از ادای دین آنها در موعده مقرر مطمئن شود. انجام این کار از طریق یک سیستم جامع، ساختار و معیار مناسب امکان پذیر است.
گیستی، مانسینی، ^۱ مازانتی و زولی ^۱ (۲۰۱۷)	موانع مالی و نوآوری در توسعه شرکت‌های تولیدی اتحادیه اروپا	طبق بررسی‌های تجربی این مقاله که با تجزیه و تحلیل تجربی بر اساس داده‌ها انجام شد، وجود موافع مالی، یعنی مشکلات دسترسی به منابع خارجی، عاملی بازدارنده جدی برای ظرفیت نوآوری در تولید شرکت‌های کوچک و متوسط تولیدی اتحادیه اروپا است. در واقع، ناپایداری شرکت‌ها و وجود بازارهای رقابتی و همچنین کمبود بستر نهادی معتبر، عدم اطمینان به شرکت‌ها را افزایش داده و ریسک بانک‌ها را برای سرمایه‌گذاری در شرکت‌های کوچک افزایش می‌دهد که سخت‌گیری محدودیت‌های تأمین مالی را تقویت می‌کند.

1. Ghisetti, Mancinelli, Mazzanti & Zoli

بر اساس پیشینه پژوهش، متغیرهای استخراج شده در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴. متغیرهای استخراج شده از سوابق پژوهش در حوزه تضاد منافع بین بانکها و بنگاههای تولیدی

متغیرها	نویسنده
تسهیل در دسترسی به تسهیلات بانکی، هزینه مالی تسهیلات، محدودیت نقدینگی بنگاهها، تنگی مالی در اقتصاد ایران، سهم مانده بدھی بخش غیردولتی از کل دارایی‌های سیستم بانکی، حجم مطالبات غیرجاری، توزیع متمرکز و نامناسب منابع مالی و ساختار سرمایه متکی بر منابع خارج از بنگاه و سرمایه در گردش	رحمانی و فلاحتی (۱۳۹۶)
پیوند مالکیتی و مدیریتی میان نظام بانکی و نظام تولید، کنترل نظام بانکی، تأمین مالی پرروژه‌های صنعتی توسط نهادهای دولتی، در دسترس بودن خدمات مالی، سهولت دسترسی وام، محدودیت برای ورود و خروج سرمایه‌های بین‌المللی، تأمین مالی از طریق بازار سرمایه، هزینه استفاده از خدمات مالی، حمایت‌های قانونی از حقوق وام‌گیرندگان، خصوصی‌سازی، کنترل تورم، سرمایه‌گذاری بانک‌ها در دارایی‌های تورمی، ریسک‌پذیری بانک‌ها، سودگرایی مردم، مالیت بر سوادگری‌ها، نبود امکان سرمایه‌گذاری خارج از بورس، اعمال محدودیت در خرید سهام و بنگاهداری	میدری (۱۳۹۲)
جريان پول و سرمایه، درآمد بانک‌ها، اعطای وام به بخش پربریسک جامعه و توامندسازی افراد جامعه	محمودی و شریفی (۱۳۹۲)
ارزیابی متفاوت از اطلاعات مربوط به ریسک پژوهه، اطلاعات نامتقارن، تعیین نوع ریسک مربوط به وام‌گیرنده، گرینش نامناسب، بی‌صدقانگی، مسائل فرهنگی، اقتصادی، آموزش، کمبود بانک‌های اطلاعاتی متمرکز، خلاً شبکه تبادل اطلاعاتی قوی و کارآمد، عدم وضع قوانین و مقررات کافی، مسائل، اعطای تسهیلات را با حداقل ریسک ممکن و شرایط متحول امروز	شریفی و همکاران (۱۳۹۰)
تأثیر فرایند اعطای اعتبار بر عملکرد، تداوم ارایه تسهیلات، بقای بانک و مؤسسه‌ها، احتمال عدم بازپرداخت از سوی وام‌گیرندگان و ادائی دین آنها در موعد مقرر	عرب مازار و روئین تن (۱۳۸۵)
مطالبات عموق بانکی، ناتوانی بازپرداخت توسط تسهیلات‌گیرنده، ریسک اعتباری مشتری، ریسک نقدینگی بانک، ناطمنانی ناشی از عوامل طبیعی برای پرداخت نکردن اقساط و نوسان‌های قیمت فروش محصولات	باقری و نجفی (۱۳۸۳)
مشکلات دسترسی به منابع خارجی، برای ظرفیت نوآوری در تولید، ناپایداری شرکت‌ها، وجود بازارهای رقابتی بانکی، کمبود بستر نهادی معتبر، عدم اطمینان به شرکت‌ها، ریسک سرمایه‌گذاری بانک‌ها و محدودیت‌های تأمین مالی	گیستی و همکاران (۲۰۱۷)

همان طور که مشخص است، در حوزه بانکداری اجتماعی تاکنون پژوهش‌های زیادی انجام شده و تقریباً از علل مختلفی که بانک‌ها به بانکداری اجتماعی روی می‌آورند و مأموریت‌هایی که در این حوزه برای خود تعریف می‌کنند، درک خوبی وجود دارد؛ اما در خصوص اینکه بانک‌ها چگونه می‌توانند نقش خود را در کاهش تضاد مالی بین خود و بنگاه‌های تولیدی ایفا کنند، پژوهشی انجام نشده است. از این رو، در پژوهش حاضر نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی تحلیل و مدل‌سازی شده است.

روش پژوهش

هدف اصلی این پژوهش، شناسایی متغیرهای مربوط به نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی بوده و پرسش اصلی این است که بانکداری اجتماعی و ابزارهای آن، بر کاهش تضاد موجود چه تأثیری خواهد گذاشت؟

این پژوهش از نظر هدف از نوع پژوهش‌های کاربردی و از نظر جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز، توصیفی - همبستگی است و ترکیبی از داده‌های کمی و کیفی استفاده شده است. همچنین راهبرد اجرای آن مبتنی بر مطالعه یک بانک خصوصی به عنوان نمونه در صنعت بانکداری است. اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات جامع پژوهش‌های گذشته، مصاحبه عمیق با خبرگان کلیدی، نظرسنجی و استناد آرشیوی جمع‌آوری شد. به طور کلی جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات از طریق مطالعه کتابخانه‌ای مبانی نظری و سوابق پژوهش بررسی شد. در بخش میدانی، از رویکرد مصاحبه با خبرگان که در این گونه پژوهش‌ها رایج است، استفاده شد. خبرگان این پژوهش شامل مدیران و کارشناسان خدمات بانکی بودند.

در این پژوهش ابتدا فهرستی از نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی تهیه شد. سپس با استفاده از تکنیک دلفی فازی که شامل سه مرحله شناسایی شاخص‌های پژوهش با استفاده از مروج جامع مبانی نظری پژوهش، جمع‌آوری نظرهای متخصصان تصمیم‌گیرنده و تأیید و غربالگری شاخص‌هاست، متغیرهای اصلی تعیین و مدل اولیه ارائه شد. پذیرش یا رد متغیرها از طریق مقایسه مقدار ارزش اکتسابی هر شاخص با مقدار آستانه انجام گرفت. مقدار آستانه از چند طریق محاسبه می‌شود؛ اما به طور معمول $7/0$ در نظر گرفته می‌شود (چن و وانگ^۱، ۲۰۱۰) که در این پژوهش نیز مقدار آستانه $7/0$ در نظر گرفته شد. در ادامه، برای ارزیابی

1. Chen & Wang

مدل پرسش‌نامه‌ای طراحی شد که مدیران اجرایی بانک قرض‌الحسنه رسالت آن را ارزیابی کردند و برای تحلیل آن از تکنیک تحلیل عاملی اکتشافی استفاده شد. مراحل اجرای پژوهش به شرح زیر است.

مرحله ۱. آماده‌سازی فهرستی از نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی

بانک قرض‌الحسنه رسالت، از دسته بانک‌های اجتماعی ایران است که تسهیلات پرداختی به مشتریان بدون دریافت سود ارائه می‌شود. هدف اصلی سهام‌داران این بانک سودآوری نیست، بلکه گره‌گشایی از مشکلات جامعه و ایجاد و تقویت کسب‌وکارهای خُرد و خانگی در مسیر کارآفرینی اجتماعی است. اعطای تسهیلات در این بانک ارزان و آسان و به صورت خُرد است. از این‌رو، این بانک به عنوان نمونه در صنعت بانکداری ایران انتخاب شد.

در این پژوهش، با افراد زیر بر اساس نمونه‌گیری فضایی، مصاحبه‌های اکتشافی و نیمه‌ساختاریافته انجام شد:

- گروه اول: خبرگان دانشگاهی در حوزه بانکداری اجتماعی
- گروه دوم: مدیران بانک قرض‌الحسنه رسالت
- گروه سوم: کارشناسان بانک قرض‌الحسنه رسالت

مرحله ۲. طبقه‌بندی و ارزیابی اعتبار مدل پژوهش طراحی‌شده با استفاده از روش تحلیل عاملی اکتشافی

روش تحلیل عاملی اکتشافی کمک می‌کند تا با توجه به همبستگی درونی میان متغیرها، خوشه‌های مختلفی پدیدار شود که در هر خوشه عناصر قرار می‌گیرد که با یکدیگر همبستگی معنایی دارند. به این ترتیب می‌توان از یک مجموعه بزرگ و پراکنده از متغیرها به خوشه‌های محدود و مشخصی دست پیدا کرد. در این پژوهش به دلیل توانایی مطلوب روش تحلیل عاملی اکتشافی در کشف ساختار زیربنایی مجموعه بزرگی از متغیرها، از این روش استفاده کردیم و هر متغیر را در خوشه‌های (طبقه) مناسب قرار دادیم و برای هر یک از آنها عنوان مناسبی برگزیدیم.

در مرحله دوم این پژوهش از رویکرد کمی استفاده شده است. در این مرحله برای تأیید مدل، پرسش‌نامه‌ای طراحی شد. در این پژوهش، پایایی ابزار گردآوری از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد که مقدار آن ۰/۸۷۲ بود. به‌منظور تعیین روابطی پرسش‌نامه مراحل زیر انجام شد:

۱. تدوین پرسش نامه براساس عوامل استخراجی از مبانی نظری و سوابق (روایی محتوا) به صورتی که تمامی عوامل از پژوهش‌های معتبر استخراج شده و با ذکر منبع در جدول ۶ ارائه شدند. این عوامل بر اساس نظرسنجی از خبرگان تأیید و در پرسش نامه استفاده شدند.
۲. انجام پیش‌آزمون با گروه محدودی از پاسخ‌دهندگان (۱۴ نفر) برای ارزیابی قابلیت اطمینان در نهایت ۱۲۰ نفر از مدیران و کارشناسان بانک قرض‌الحسنه رسالت، پرسش نامه را مطالعه و تکمیل کردند.

مرحله ۳. توسعه چارچوب مفهومی (مدل پژوهش)

با شناسایی نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاه‌های تولیدی، ۳۱ متغیر بر اساس مبانی نظری پژوهش و پژوهش‌های گذشته استخراج شد. سپس، شاخص‌ها با نظر ۱۵ نفر از خبرگان غربال شدند و در نهایت، ۲۵ متغیر به شرح جدول ۶ به دست آمد. غربالگری عوامل به این صورت بود که متغیرهایی که با شرایط ایران سازگاری داشتند و در یک کلمه تجمیع می‌شدند، یکسان‌سازی و برخی متغیرها نیز با توجه به ادبیات ایران باز تعریف شدند. حال لازم است تا با استفاده از تکنیک دلفی فازی و بهمنظور اطمینان‌سازی از شناسایی دقیق متغیرهای پرسش نامه محقق‌ساخته تهیه و در اختیار ۱۴ خبره گذاشته شود تا به اجماع در خصوص آنها دست یابیم. برای طراحی پرسش نامه محقق‌ساخته از طیف نه‌گانه مطابق زیر استفاده شد (جدول ۵).

جدول ۵. متغیرهای زبانی

متغیرهای زبانی	عدد فازی	عدد مثلثی فازی
بسیار بی‌اهمیت	۱	(۰, ۰/۱, ۰/۱)
بین خیلی بی‌اهمیت و بسیار بی‌اهمیت	۲	(۰/۱, ۰/۲, ۰/۲)
خیلی بی‌اهمیت	۳	(۰/۲, ۰/۳, ۰/۴)
بین خیلی بی‌اهمیت و نسبتاً مهم	۴	(۰/۳, ۰/۴, ۰/۵)
متوسط مهم	۵	(۰/۴, ۰/۵, ۰/۶)
بین متوسط و بسیار مهم	۶	(۰/۵, ۰/۶, ۰/۷)
خیلی مهم	۷	(۰/۶, ۰/۷, ۰/۸)
بین خیلی و بسیار مهم	۸	(۰/۷, ۰/۸, ۰/۹)
بسیار با اهمیت	۹	(۰/۸, ۰/۹, ۰/۹)

منبع: آذر و فرجی (۱۳۸۱)

پس از طی مراحل محاسباتی مختص تکنیک دلفی، در ادامه مراحل محاسبه و اعدادی که میانگین مقدار فازی زدایی شده آنها کمتر از ۷۰ باشد آن عامل رد شده و اگر ۷۰ و بالاتر باشد، آن عامل پذیرفته می‌شود، زیرا حد آستانه در اغلب پژوهش‌ها اصولاً مقدار ۷۰ در نظر گرفته می‌شود (جدول ۶).

جدول ۶. نهایی شدن نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی

عوامل	میانگین فازی	میانگین دی فازی شده	پذیرش/رد
افزایش اعتماد به نظام بانکداری	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۲۶	پذیرش
بهبود شفافیت مالی در بانک	(۰/۷۲۲۲, ۰/۸۲۲۲, ۰/۸۸۸)	۰/۸۱۱	پذیرش
تأمین مالی پروژه‌های کارآفرینانه	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
ارائه راهکارهای متناسب با نیازهای خاص مشتریان	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
امتیازدهی اعتباری انعطاف‌پذیر	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۴۳۳, ۰/۸۷۶۷)	۰/۸۲۱	پذیرش
مزایای زیستمحیطی	(۰/۷۲۲۲, ۰/۸۲۲۲, ۰/۸۸۸)	۰/۸۰	پذیرش
تسهیل در دسترسی همه افراد به تسهیلات بانک	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۴۳۳, ۰/۸۷۷۷)	۰/۸۰	پذیرش
کاهش حجم مطالبات غیرجاری برای تسهیلات خرد	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
جلوگیری از توزیع مت مرکز و نامتناسب منابع مالی	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۳۳۳, ۰/۸۷۷۷)	۰/۸۱۴	پذیرش
ادای دین مشتریان در موعد مقرر	(۰/۷۴۴۴, ۰/۸۴۴۴, ۰/۸۸۸)	۰/۸۲۵	پذیرش
کاهش ریسک نقینگی	(۰/۶۹, ۰/۷۹, ۰/۸۴)	۰/۷۷	پذیرش
گردش پول و سرمایه در جامعه	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
توانمندسازی افراد جامعه	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
وفاداری مشتریان	(۰/۷۲۲۲, ۰/۸۲۲۲, ۰/۸۸۸)	۰/۸۱۱	پذیرش
خروج بانک‌ها از بنگاه‌داری و هدایت منابع به سمت تولید	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
هماهنگی و همکاری بین سطوح مختلف زنجیره ارزش	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	۰/۸۳۳	پذیرش
کاهش فساد مالی و پول‌شویی	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۳۳۳, ۰/۸۸۸)	۰/۸۱۸	پذیرش
تقویت نظام بانکداری	(۰/۷۲۲۲, ۰/۸۲۲۲, ۰/۸۷۷۷)	۰/۸۰۷	پذیرش
توسعه اقتصادی	(۰/۶۹, ۰/۷۹, ۰/۸۴)	۰/۷۷	پذیرش
افزایش سرمایه‌گذاری	(۰/۷۴۴۴, ۰/۸۴۴۴, ۰/۹۱)	۰/۸۲۹	پذیرش

ادامه جدول ۶. نهایی شدن نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی

پذیرش/رد	میانگین دی‌فازی شده	میانگین فازی	عوامل
پذیرش	۰/۸۲۱	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۴۳۳, ۰/۸۷۶۷)	سودآوری
پذیرش	۰/۸۲۱	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۴۳۳, ۰/۸۷۶۷)	اشتغال‌زایی
پذیرش	۰/۸۳۳	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	کاهش فقر
پذیرش	۰/۸۱۴	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۳۳۳, ۰/۸۷۷۷)	ارزش آفرینی پایدار
پذیرش	۰/۸۳۳	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	تحصیص بهینه منابع
عدم پذیرش	۰/۶۷	(۰/۵۸۸۸, ۰/۶۸۸۸, ۰/۷۴۴۴)	افزایش نفوذ خدمات بانکی
عدم پذیرش	۰/۶۸۸۸	(۰/۵۸۸۸, ۰/۶۸۸۸, ۰/۷۷۷۷)	اعطای وام به بخش پربریسک جامعه
عدم پذیرش	۰/۶۳۳	(۰/۷۵۵۵, ۰/۸۵۵۵, ۰/۸۸۸)	سرمایه‌گذاری‌های باثبات با اصلاح روش وامدهی
عدم پذیرش	۰/۶۱۴	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۳۳۳, ۰/۸۷۷۷)	کاهش ریسک اعتباری بانک‌ها
عدم پذیرش	۰/۶۱۴	(۰/۷۳۳۳, ۰/۸۳۳۳, ۰/۸۷۷۷)	توسعه خدمات مالی
عدم پذیرش	۰/۶۷	(۰/۵۸۸۸, ۰/۶۸۸۸, ۰/۷۴۴۴)	بهبود برنده سازمانی

بر اساس یافته‌های جدول بالا، ۲۵ متغیر به عنوان نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی حاصل شد.

توسعه مدل

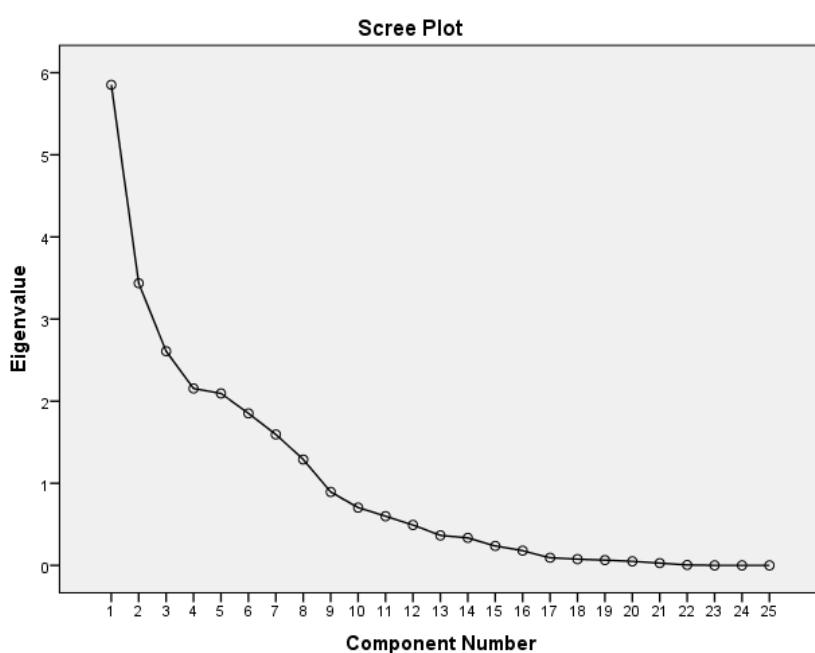
بر مبنای نظر خبرگان، لازم است درون متغیرها دسته‌بندی کلی‌ای ایجاد شود. برای این منظور و با بهره‌گیری از تحلیل عاملی اکتشافی، پژوهشگر به هدف مورد انتظار خود دست پیدا کرد. تحلیل عاملی، یکی از فنون پیشرفته آماری چندمتغیره است. از این روش برای اهداف مشخصی همچون مدل‌سازی، فرضیه‌سازی، اعتبارسازی مقیاس‌ها و تشخیص خود مقیاس‌ها استفاده می‌شود. همچنین می‌توان از آن برای اجرای سایر روش‌های پیشرفته آماری همچون مدل‌یابی معادلات ساختاری بهره‌برد. سازوکار تحلیل عاملی، اکتشاف ساختار مجموعه‌ای از متغیرها و کاهش و دسته‌بندی آنها به متغیرهای اساسی‌تر با نام «عامل» است. در پژوهش حاضر از تحلیل عاملی اکتشافی، به منظور گروه‌بندی کردن متغیرهایی که همبستگی درونی دارند، استفاده شده است.

در ادامه، با استفاده از چرخش واریماس نتایج دسته‌بندی انجام‌شده از ۲۷ متغیر شناسایی شده در مرحله دلفی فازی به صورت جدول ۷ خواهد بود.

جدول ۷. دسته‌بندی عوامل مرتبط با نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی

عوامل	A	B	C
افزایش اعتماد به نظام بانکداری		.۰/۴۳۳	
بهبود شفافیت مالی در بانک		.۰/۲۹۷	
تأمین مالی پروژه‌های کارآفرینانه		.۰/۶۴۲	
ارائه راه کارهای مناسب با نیازهای خاص مشتریان	.۰/۲۲۰		
امتیازدهی اعتباری انعطاف‌پذیر	.۰/۵۸۰		
مزایای زیستمحیطی	.۰/۴۶۵		
تسهیل در دسترسی بنگاه‌ها به تسهیلات بانکی		.۰/۲۱۸	
کاهش حجم مطالبات غیرجاری برای تسهیلات خرد		.۰/۵۲۱	
جلوگیری از توزیع متصرک و نامناسب منابع مالی	.۰/۴۱۴		
ادای دین مشتریان در موعد مقرر	.۰/۱۷۰		
کاهش ریسک نقدینگی		.۰/۲۱۸	
گردش پول و سرمایه در جامعه		.۰/۵۱۲	
توانمندسازی افراد جامعه		.۰/۳۱۸	
رضایت و وفاداری مشتریان	.۰/۵۴۴		
خروج بانک‌ها از بنگاه‌داری و هدایت منابع به سمت تولید		.۰/۳۱۸	
هماهنگی و همکاری بین سطوح مختلف زنجیره ارزش		.۰/۲۲۱	
کاهش فساد مالی و پول‌شویی		.۰/۶۳۶	
نقوبت نظام بانکداری		.۰/۳۲۵	
توسعه اقتصادی	.۰/۲۲۳		
افزایش سرمایه‌گذاری در بنگاه‌ها		.۰/۲۹۶	
سودآوری بانک‌ها		.۰/۴۷۵	
اشتعال‌زایی	.۰/۳۵۱		
کاهش فقر	.۰/۴۴۶		
ارزش آفرینی پایدار		.۰/۵۱۴	
تحصیص بهینه منابع	.۰/۳۱۴		

از خروجی نرم‌افزار مشخص است که این ۲۵ متغیر می‌توانند در سه دسته با ۶۷/۲۸۰ درصد تغییرات (واریانس استخراج شده از عامل‌ها که حاصل خروجی نمودار سنگ‌ریزه^۱ است) تبیین شوند. نمودار سنگ‌ریزه یکی از روش‌های مرسوم گرافیکی برای انتخاب تعداد مناسب عامل‌ها از روی مقادیر ویژه است. نتایج آزمون سنگ‌ریزه در قالب نمودار نمایش داده شده است. در این نمودار، عامل‌ها یا مؤلفه‌ها در محور افقی و مقادیر ویژه در محور عمودی قرار دارد (شکل ۳).

شکل ۳. نمودار سنگ‌ریزه

در ادامه، لازم است بر اساس مبانی و مفاهیم موجود و اجزای تشکیل شده در هر دسته روی دسته‌ها نام‌گذاری شود. بنابراین پس از مشورت با سه تن از خبرگان بانکی که در دو حوزه پژوهشی و اجرایی بانک فعالیت داشتند، این دسته‌بندی به صورت زیر انجام شد (جدول ۸).

1. Scree plot

جدول ۸. دسته‌بندی و نام‌گذاری عوامل

تعداد زیر‌عامل‌ها	نام‌گذاری	علائم لاتین	عامل
۱۰	منافع بلندمدت مشتریان	A	۱
۹	منافع مالی بانک‌ها	B	۲
۶	منافع مالی بنگاه‌های تولیدی	C	۳
مجموع عوامل			

همان‌طور که در جدول مشخص است، کلیه متغیرهایی که در رابطه با نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی شناسایی شدند، در سه دسته تأمین منافع مالی مشتریان، تأمین منافع مالی بانک‌ها و تأمین منافع مالی بنگاه‌های تولیدی قرار گرفتند. به بیان دیگر، مزایای حاصل از توسعه بانکداری اجتماعی در ایران، به تمامی ارکان و بخش‌های جامعه؛ یعنی بانک، بنگاه‌های تولیدی و به واسطه بهبود فضای کسب‌وکار جامعه، در درازمدت به تمامی مشتریان بانک بازخواهد گشت.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

بانک‌ها به عنوان یکی از سازمان‌های خدمات مالی بزرگ و اثرگذار، در کمک به توسعه اقتصادی کشورها نقش مهمی دارند و به دلیل گستره فعالیت‌های تأمین مالی و سرمایه‌گذاری خود، می‌توانند در راستای مسئولیت‌پذیری اجتماعی گام‌های بزرگی بردارند. بدین منظور، می‌توانند با کاهش تضاد مالی بین خود و بنگاه‌های تولیدی، در ایجاد زمینه‌های رشد تولید و اشتغال موجبات بهبود شرایط رفاهی و اقتصادی جامعه را فراهم آورند. در صورتی که بانک‌ها برای کاهش تضاد منافع بین خود و بنگاه‌های تولیدی، به سمت بانکداری اجتماعی و ایفای تعهدات اجتماعی حرکت کنند، به‌طور طبیعی به استقبال تحول در مدل کسب‌وکار خود خواهد رفت. از این‌رو، برای موفقیت در توسعه و تغییر مدل کسب‌وکار خود باید عوامل کارکردهای بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی را به درستی بشناسند و در راستای آن گام بردارند. در پژوهش‌های پیشین به تبیین ماهیت و ویژگی‌های بانکداری اجتماعی پرداخته شده است؛ اما در خصوص کارکرد بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی که یکی از دلایل اصلی وجود نابسامانی و کمبود نقدینگی در تولید است، پژوهشی انجام نشده است. در همین راستا در پژوهش

حاضر، متغیرهای اصلی در رابطه با نقش بانکداری اجتماعی در کاهش تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاههای تولیدی شناسایی و مدل اولیه ارائه شد و برای ارزیابی مدل، یک پرسشنامه طراحی شده که مدیران اجرایی بانک قرض الحسنه رسالت آن را ارزیابی کردند.

با بهره‌گیری از تحلیل عاملی اکتشافی، متغیرهای اصلی می‌توانند در سه دسته با ۶۷/۲۸۰ درصد تغییرات تبیین شوند. مقدار بدست‌آمده، خروجی نمودار سنگریزه است. این نمودار برای دسترسی به مؤلفه‌ها یا عامل‌هایی که بیشترین تنوع در داده‌ها را دارند، استفاده شده است. بر اساس نتایج، میزان تغییرات بالای ۵۰ درصد و قبل تبیین است. در ادامه، با سه تن از خبرگان بانکی مشورت شد و این سه دسته با عنوانین منافع مالی بانک، منافع مالی بنگاههای تولیدی و منافع بلندمدت مشتریان نام‌گذاری شد.

بر اساس یافته‌های پژوهش، با حرکت بانک قرض الحسنه رسالت به‌سمت بانکداری اجتماعی و ایفای مسئولیت‌های اجتماعی، تضاد منافع مالی بین بانک و بنگاههای تولیدی از طرق تأمین بانک و بنگاههای تولید و مشتریان، کاهش خواهد یافت. زیرا با توسعه بانکداری اجتماعی، بانک از تمایل به بنگاهداری و سرمایه‌گذاری در بخش غیرمولده اقتصاد، فاصله گرفته و منابع عظیم بانکی به‌سمت تولید و حمایت از کسب‌وکارهای خُرد افزایش خواهد یافت. این موضوع به اشتغال‌زایی، کاهش فقر و ارزش‌آفرینی پایدار کمک کرده و به‌دلیل آن با رونق تولید، سرمایه‌گذاری در بنگاهها افزایش یافته و همچنین با توسعه اعتماد به نظام بانکی به‌واسطه ایفای تعهدات و مسئولیت‌های اجتماعی، بانک از لحاظ منابع و سرمایه‌گذاری مردم تقویت می‌شود. از طرفی، با توزیع عادلانه و متناسب تسهیلات بانکی و با بهبود فضای کسب‌وکار در درازمدت، منافع مشتریان بانک نیز تأمین می‌شود و این موضوع در کنار تقویت بنیه مالی بنگاههای تولیدی، حجم مطالبات غیرجاری تسهیلات را کاهش خواهد داد و به این طریق بانک، بنگاهها و مردم از مزایای توسعه بانکداری اجتماعی بهره خواهد برد.

پژوهش حاضر دارای ضعف‌ها و محدودیت‌هایی است که کیفیت نتایج و پیشنهادها را کاهش می‌دهد، از جمله شبیه‌سازی نشدن مدل پس از مدل‌سازی با تحلیل عامل اکتشافی و بسنده کردن به شناسایی و مدل‌سازی متغیرها. از این رو، پیشنهاد می‌شود در پژوهشی دیگر، به‌طور اختصاصی به شبیه‌سازی مدل پژوهش با استفاده از روش‌هایی مانند رویکرد پویایی سیستم‌ها پرداخته شود. از طرفی، متغیرها و عوامل مؤثر دیگری نیز می‌توانست در مدل ارائه شده جایابی شود که به‌دلیل پیچیدگی و نبود اطلاعات دقیق، به سازه‌های موجود در مدل ارائه شده اکتفا شد. از این رو، نیاز است

که در پژوهش‌های بعدی سایر متغیرهای مؤثر در سایر بانک‌ها نیز شناسایی شده و آثار آنها بر کاهش تضاد منافع مالی بین بانک‌ها و بنگاه‌های تولیدی سنجیده شود.

منابع و مأخذ

الف. فارسی

آذر، عادل و فرجی، حجت (۱۳۸۱). علم مدیریت فازی مرکز مطالعات بهره‌وری ایران. تهران: انتشارات اجتماع.

آرانی، شاهین و حیدری، سیدعلی (۱۳۹۴). سازوکار بانکداری صنایع خرد، کوچک و متوسط و الگوبرداری آن در ایران. بیست و پنجمین همایش سالانه سیاست‌های پولی و ارزی.

باقری، مهرداد و بهالدین نجفی (۱۳۸۳). بررسی عوامل مؤثر بر بازپرداخت اعتبارات کشاورزی (مطالعه موردی: استان فارس). *فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران*, ۶(۱۹)، ۹۷-۱۱۵.

رجی، مصطفی و جعفری طادی، مریم (۱۳۹۶). تحلیل تأثیر توسعه مالی و شکنندگی مالی بر رشد اقتصادی، (مطالعه موردی: کشورهای منتخب شرق و غرب آسیا). *فصلنامه اقتصاد مالی*, ۱۱(۴۰)، ۵۳-۶۶.

رحمانی، تیمور و فلاحتی، سامان (۱۳۹۶). شناسایی عوامل بروز کمبود نقدینگی بنگاه‌ها در اقتصاد ایران. *فصلنامه سیاست‌های مالی و اقتصادی*, ۵(۲۰)، ۷-۳۲.

رضایی، داود؛ اقدسی، محمد و سعیدی، فرشاد (۱۴۰۰). شناسایی انواع رویکردهای بانکداری اجتماعی و تحلیل اثرات آنها بر بانک‌ها. *پژوهشنامه مدیریت در ایران*, ۱(۲۵)، ۲۶-۴۹.

شریفی رنانی، حسین، رنجبر، همایون و فولادی، ابراهیم (۱۳۹۰). بررسی عوامل مؤثر در عدم بازپرداخت تسهیلات کشاورزی (مطالعه موردی: بانک کشاورزی استان اصفهان)، *اقتصاد کشاورزی و توسعه*, ۲(۱۹)، ۷۷-۱۰۰.

طاهرپور، جواد؛ محمدی، تیمور و فردی، رضا (۱۳۹۷). نقش توزیع تسهیلات اعطایی بانک‌ها در رشد اقتصادی ایران. *پژوهشنامه اقتصادی*, ۱۸(۶۹)، ۱۳۳-۱۶۲.

عربمازار، عباس و روئین تن، پونه (۱۳۸۵). عوامل مؤثر بر ریسک اعتباری مشتریان بانکی (مطالعه موردی: بانک کشاورزی). *فصلنامه جستارهای اقتصادی*, ۳(۶)، ۴۵-۸۰.

فتحیان، محمد و نصیرزاده، الناز (۱۳۹۸). بخش‌بندی مشتریان بانکی براساس عوامل نگرشی و رفتار مالی بهمنظور ارتقای تعامل بانک با مشتریان، *مدیریت نوآوری در سازمان‌های دفاعی*, ۲(۲)، ۲۹-۵۶.

محمودی، نادر و شریفی، حسین (۱۳۹۲). بررسی علل و عوامل مؤثر در عدم بازپرداخت تسهیلات اعطایی زودبازده در شعب بانک ملی شهر کرد. *اولین همایش الکترونیکی ملی چشم‌انداز اقتصاد ایران*، ۲۸ آذرماه.

مرادی، داود؛ شیخی، محمدتقی؛ خادمیان، طلیعه (۱۳۹۸). بررسی تأثیر تحقق مدل بانکداری توسعه اجتماعی بر رشد و توسعه اقتصادی کشور با تأکید بر شبکه بانکی. *مطالعات توسعه اجتماعی ایران*، ۱۱(۲)، ۱۲۱-۱۴۲.

میدری احمد (۱۳۹۲). رفع تضاد منافع بخش‌های بانکی و تولیدی در الگوهای مختلف بانکداری. *مجله مجلس و راهبرد*، ۲۰(۷۵)، ۵۳-۷۸.

ب. انگلیسی

Benedikter, R. (2011). Social banking and social finance. In *Social banking and social finance* (pp. 1-128).

Bortis, H. (2009). From Neo-liberal Capitalism to Social Liberalism on the basis of Classical-Keynesian Political Economy, *Paper Presented at an Evening Conference Organised by the World Bank and Other Institutions*, World Bank Headquarters, Washington.

Chen, M. K., & Wang, S. C. (2010). The use of a hybrid fuzzy-Delphi-AHP approach to develop global business intelligence for information service firms. *Expert Systems with Applications*, 37(11), 7394-7407.

Crotty, J. (2008). Structural Flaws in Deregulated Financial Markets Caused the Current Crisis: A Critical Evaluation of the New Financial Architecture. *Cambridge Journal of Economics*, 33(4), 563–580.

Ghisetti, C., Mancinelli, S., Mazzanti, M., & Zoli, M. (2017). Financial barriers and environmental innovations: evidence from EU manufacturing firms. *Climate Policy*, 17(1), S131-S147.

Hamidi, M. L., & Worthington, A. C. (2018). Islamic social banking: The way forward perbankan sosial Islam: Langkah kehadapan. *Jurnal Ekonomi Malaysia*, 52(1), 195-207.

Krause, K., & Battenfeld, D. (2019). Coming out of the niche? Social banking in Germany: An empirical analysis of consumer characteristics and market size. *Journal of Business Ethics*, 155(3), 889-891.

Martínez-Campillo, A., Wijesiri, M., & Wanke, P. (2020). Evaluating the double bottom-line of social banking in an emerging country: How efficient are public banks in supporting priority and non-priority sectors in India? *Journal of business ethics*, 162(2), 399-420.

Mitić, P., & Rakić, S. (2017). Social finance and social banking: a path towards a more sustainable future. *Review of applied socio-economic research*, 108-119.

Nwafor, M. C. (2018). Impact of social banking on bank performance in Nigeria. *International Journal of Research and Development*, 3(11).

Pérez, M. E. S. (2017). SEBI index: Measuring the commitment to the principles of social banking. *Contaduría y Administración*, 62(4), 1393-1407.

Secinaro, S., Calandra, D., Petricean, D., & Chmet, F. (2021). Social Finance and Banking Research as a Driver for Sustainable Development: A Bibliometric Analysis. *Sustainability*, 13(1), 330.

Smith, J. (2018). Efficiency and ethically responsible management. *Journal of Business Ethics*, 150(3), 603–618.

Srinivasan, A., & Thampy, T. (2017). The effect of relationships with government-owned banks on cash flow constraints: Evidence from India. *Journal of Corporate Finance*, 46, 361–373.

Stein, P., Ardic, O. P., & Hommes, M. (2013). *Closing the credit gap for formal and informal micro, small, and medium enterprises*. International Finance Corporation, Washington, DC. ©International Finance Corporation. <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/21728>

Thorat, A., Vanneman, R., Desai, S., & Dubey, A. (2017). Escaping and falling into poverty in India today. *World Development*, 93, 413-426.

Weber, O. (2010). *Social banking: Products and services*. Available at SSRN 1621822.

Weber, O. (2014). Social banking: Concept, definitions and practice. *Global Social Policy*, 14(2), 265-267.

Wehinger, G. (2014). SMEs and the credit crunch: Current financing difficulties, policy measures and a review of literature. *OECD Journal: Financial Market Trends*, 2013(2), 115-148.